

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 2

Sausio (Jan.) 10, 1925

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

IŠ KATALIKŲ CENTRO.

Kai kuriose kolonijose prakilnų veikėjai ir geraširdžiai žmonės jau rengiasi švęsti Lietuvos, mūsų Tėvynės, septynių metų nepriklausomybės sukaktuves. Per šešerius metus iki šiol mes šventėme kartu su visa tauta Nepriklausomybės sukaktuves vasario 16 dieną. Nes tą dieną 1918 metais Lietuvos Taryba, Vilniuje, dar slėgiama vokiečių geležinės letenos, paskelbė Lietuvą esant nepriklausoma.

Tas 1918 metų Nepriklausomybės paskelbimas įvyko stebėtinai drąsiai ir stebėtinai nepalankiose sąlygose. Visas milijonas vokiečių kariuomenės te-

bežudė Lietuvą ir jos žmones. Pati Lietuvos Taryba buvo ne Lietuvos žmonių rinkta, bet vokiečių valdžios paskirta. Vokiečiai dėjo pastangas, kad iš Lietuvos padaryti sau amžiną vergę. Lietuvos Tarybės žmonės, kad išgelbėjus Lietuvą, buvo priversti tuomet išrinkti Lietuvos karaliumi Vokietijos kunigaikštį Urachą, duodami jam garbingą vardą Mindaugo II. Bet vokiečiai ir taip neleido Nepriklausomybės žodžio tarti: visi laikraščiai Lietuvoje, kurie Nepriklausomybės paskelbimą atspausdino — tapo konfiskuoti. Reikėjo porą dar metų laukti, kol Tautos tei-

sė ir troškimai galėjo buti įvykdyti.

Po ilgų vargų, kovų ir kruvinių aukų, **gegužės 15 dieną 1920 metais** susirinko Lietuvos žmonių rinktas **Lietuvos Steigiamasis Seimas**. Ir vėl paskelbė Lietuvos Nepriklausomybę. Bet šis paskelbimas jau buvo laisvoje nuo vokiečių Lietuvoje, buvo jau teisėtas paskelbimas, nes niekas nebevertė užsikrauti sau ant sprando vokiško karaliaus.

Gegužės mėnuo — gražiausias pavasario mėnuo, mėnuo atgimimo visos gamtos prie naujos gyvybės. Tas mėnuo savaimi yra tinkamiausias minėti mūsų Tautos prisikėlimo šventei.

Tą visą imdamas domėn dabartinis Lietuvos Seimas nutarė, kad Lietuvos Nepriklausomybės šventė būtų visos mūsų Tautos švenčiama ne vasario 16 d., bet **gegužės 15 dieną, tą dieną** kurioje Laisvos ir Nepriklausomos Lietuvos Steigiamasis Seimas visoje pilnybėje ir teisėje mūsų Tautos laisvę ir nepriklausomybę paskelbė.

Tad Amerikos lietuviams primindami tą Lietuvos valią, prašome Nepriklausomybės šventę šį metą švęsti ne vasario 16 d., bet **gegužės 15 dieną**.

Svarbiau už nepriklausomybės minėjimą yra pasirupinti, kad mes tos nepriklausomybės neprarastume, kad vėl netaptume gudresnių už mumis kaimynų vergais. Kad tas neįvyktų reikia, kad mūsų tauta būtų už kitas tautas gudresnė, mokytesnė. Reikia, kad mūsų tautoje būtų kuodaugiausia mokytų ir dorų vadų. Tautos svarbiausias darbas yra šiandiena — apšvieta, moks-

las. Apie tą reikalą buvo jau tiek rašyta ir sakyta, tiek skaudžių balsų eina per visą mūsų žemę ir per visą mūsų tautą, jog bereikalingas būtų darbas atkartoti mūsų žemės šauksmą; "Žmonių duokite, žmonių"!

Numanydami, kad visi Tautos ir Tėvynės mylėtojai mokslo svarbumą ir reikalą supranta, A. L. R. K. Federacija prašo visus Amerikos lietuvius atsimentinti, kad dabar ir tuojau reikia šelpti mokslus einančią jaunuomenę.

Su Naujais Metais, 1925 metais žengdami į septintus nepriklausomybės metus, stiprinkime ir ginkime tą nepriklausomybę, mūsų garbę, mūsų laimę. O stiprinti ir ginti ją tegalima mokslą dauginant tautoje, moksleivius šelpiant.

Sausio ir vasario mėnuo tegul bus moksleiviams ypatingai pašvęstas laikas. Kiekvieno gyva širdis tegyvena per tą laiką vienu tik rūpesčiu, kad mūsų moksleiviai nebadautų, nemirtų pirmo laiko išvargę, kad jų tukstančiai ir tukstančiai stotų Tautai vadovauti, jos laimės statyti, jos laisvės ginti.

O kuomet kilnesniųjų mūsų brolių Amerikoje širdys tuomi rūpesčiu bus gyvos, tuomet jie patys išras budus, kaip vargstantiems moksleiviams ateiti į pagelbą.

Ar tai bus asmeniška atskiro žmogaus auka, ar tai bendromis pajėgomis kolonijoje surengta rinkliava, bazaras, vakaras, ar kitaip kaip išgalvos mylinčios širdys. Kiekvienas priduos skatikas eis vargstančių moksleivių pagelbai, eis mūsų Tautos išganingai apšvietai, eis Dievo garbei ir geradarių

amžinojo atlyginimo sąskaiton.

Sausio ir vasario mėnesiai ypatingai pavedami — moksleiviams. To nepamirškime nei vienas.

O visas surinktas aukas siųskite šiuo adresu:

Federacijos Sekretoriatas,
2201 West 22nd Street,
Chicago, Illinois.

Šventųjų Metų Praeitis.

(Tęsa).

Karo pakenkta.

Penktuosius Šventuosius Metus paskelbė Popiežius Martinas V 1423 metais, už kelerių metų po Konstancijos susirinkimo, kuomet buvo sudaryta Katalikų Bažnyčios vienybė. Tais metais Neapoly ir apylinkėse ėjo karas, kuris grąsino ir Romai. Tas karas pakenkė daugeliui maldininkų aplankyti Romą. Tad neskaitlingas buvo žmonių apsilankymas.

Popiežiaus Martino įpėdinis Popiež. Nikalojus V šeštuosius Šventuosius Metus paskelbė ir jie buvo minimi 1450 metais. Maldininkų suplaukimas taip buvo skaitlingas, kad Romoj įvyko keletas nelaimingų atsitikimų. (Tilto Santo Angelo parapetas lužo neatlaikius nuolat einančių minių sunkenybės. Apie 200 žmonių žuvo.

Tuomet Popiežiaus parėdymu artimais tilto sugriauta ir pašalinta keletas namų, padaryta didelė aikštė ir leista minioms eiti tiesiog.

Iš įžymiųjų tais metais maldininkų buvo Neapolio karalius Ferdinandas su karaliene; Saksonijos kunigaikštis Jonas; Kalabrijos kunigaikštis Alfonsas; Dalmatijos kunigaikštis Leonardo Teoco; ir kt. Popiežius patsai su nepaprastu dievotumu dalyvavo apeigose bazilikoje.

Bažnyčią valdant Sikstui IV 1475 metais minėti septinti Šventieji Metai.

Šis Popiežius galutinai parėdė, idant Šventieji Metai būtų minimi kas 25 metai. Tais metais kai-kurioje Europos dalyse buvo iškilęs maras. Nežiurint to, Romą aplankė daugelis maldininkų. Tarpe įžymiųjų vizitorių buvo: Neapolio karalius Ferdinandas; Danijos karalius Christian; Kipro salos karalienė Charlotte; Bosnijos karalienė Katarina.

Aštunti Šventieji Metai buvo minimi 1500 metais prie Popiežiaus Aleksandro VI. Šis Popiežius įvedė Šventųjų Durių atidarymo ir uždarymo ritualą (apeigas). Šventųjų Metų paskelbimas buvo didžiai iškilmingas. Trimitais trimituota Šv. Petro Bazilikos aikštėje (Santo Pietro Piazza). Šventųjų Durių apeigoms atlikti ieškota senųjų durių, kurios turėjo užsilikti iš 1300 metų, Bonifaco IX laikų. Tečiaus nesurasta. Tad tam tikslui pagamintos naujos durys.

Tikinčiųjų suplaukimas buvo labai didelis, iš visų Europos dalių. Apeigose dalyvavo Šventoji Kardinolų Kolegija ir Vatikano rumų personalas. Visos keturios bazilikos paties Popiežiaus aplankytos atidarant Šventąsias Duris.

Reformacijos laikais.

Devintuosius Šventuosius Metus paskelbė Popiežius Klemensas VII. Minėti 1525 m. Maldininkų supludimas Romon nebuvo didelis, kadangi Vokietijoje ir šiau

rinėse Europos valstybėse Reformacija triumfavo, suskaldžius Bažnyčios vienybę.

Popiežius Klemensas VII Apaštalią Sostą užimti išrinktas lapkričio 14, 1523 m. Tečiaus ligi 1525 metų jis neužėmė Popiežiaus katedros, kurią skaitėsi Šv. Jono Laterano bazilika. Delto Šventaisiais Metais įvyko Popiežiaus išengimas ton katedron. Po įspudingų apeigų katedroje tuojaus paskelbta, kad Popiežius padaręs sąjungą su krikščionimis kunigaikščiais. Ta sąjunga buvo atkreipta prieš turkus.

Popiežius Paulius III proklamavo dešimtuosius Šventuosius Metus. Šventieji Metai turėjo but minimi 1550 m., bet lapkritį, 1449 m. tas Popiežius mirė. Tad Šventuosius Metus minėjo jo ipėdinis, Popiežius Julius III. Tečiaus Šventosios Durys neatidarytos Kalėdų Kučioje, nes Apaštalią Sostas buvo neužimtas ligi vasar. 8 d. 1550 m. Vasar. 26 d. Popiežius paskelbė naują Bullą ir atidarė Šventąsias Duris.

Maldininkai buvo kuone vieni italai. Iš kitų Europos dalių katalikams vykimą Romon trukdė praplitusi protestantų e-rezija. Italių maldininkų buriai buvo skaitlingi ir Popiežiaus rupestimi jiems duo-

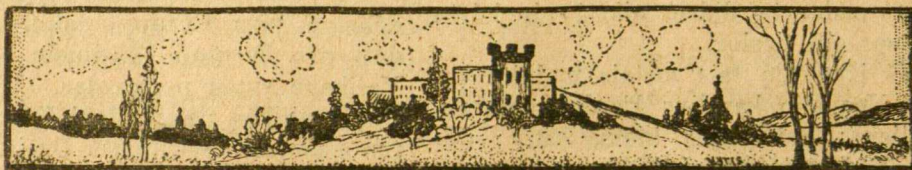
tos atatinamos prieglaudos. Tais laikais žinomas Romos apaštalas, Šv. Pilypas Neri, buvo suorganizavęs Šventosios Trejybės arkibroliją, kurioj prigulejo i-žymieji ir garbingi asmenys. Ta arkibrolija daugiausia rupinosi maldininkų nak-vynėmis.

Tų metų Jubilejui dalyvavo Šv. Ignacijus iš Loyola, Šv. Pranciškus Borgia, Michaelangelo Bounarroti, dailininkas Giorgio Vasari, ir kt.

Vienuoliktus 1575 m. Šventuosius Metus minėjo Popiežius Grigorius XIII. Šventąsias Duris atidarant buvo ir Bavarijos princas Ernest. Po apeigų Popiežius jam įteikė auksinį plaktuką. Kitas kunigaikštis pagerbtas suteikiant atatinamas dekoracijas. Popiežiaus dekoruotas (atžymėtas) Cleves kunigaištis Romoj susirgo ir mirė. Jį sergantį Popiežius kelis kartus aplankė. Jam mirus surengė iškilmingas gedulos pamaldas.

Maldininkų skaičius buvo didelis. Keletas šimtų tukstančių tikinčiųjų iš svetur atvyko Romon gauti Jubilejaus indulgencijų. Maldininkų išmaitinimui Popiežius parupino didelį javų sandėlį. Tam tikslui sunaudota 50 tukstančių auksinių "seudi" iš valstybės iždo.

(Dar bus).

I SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ

L e k c i j a

ROM. 12, 1-5.

BROLIAI, aš maldauju jus dėl Dievo gailestingumo, parodykite savo kunus kaip gyvą, šventą, Dievui tinkamą auką; tai bus jūsų protingas tarnavimas Dievui. Nesitaikinkite prieš šio pasaulio, bet patys save perdirbkite savo dvasios atnaujinimu, kad iširtumėte, kas yra Dievo valia, kas gera, kas įtinka ir kas tobula! Aš sakau man duotąja malone visiems jūsų tarpe, kad neturėtumėte apie save geresnės nuomonės, kaip pridera, bet kad manytumėte apie save teisingai ir kiekvienas žiūrėdamas tikėjimo saiko, kaip jam Dievas yra paskyręs. Nes kaip viename kune turime daug narių, visi gi nariai turi ne tą patį veikimą, taip mes daugelis esame vienas kunas Kristuje, ypačiai gi esame kits kito nariai, Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

E v a n g e l i j a

LUK. 2, 42-52.

KUOMET Jėzui buvo jau dvylika metų, jie atėjo, kaip buvo šventės paprotys, į Jeruzalę. Kada gi, šventės dienoms pasibaigus, jie grįžo, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje; bet jo gimdytojai tai nežinojo. Manydami jį esant draug keliaujančiųjų tarpe, jie ėjo visą dieną ir ieškojo jo tarp genčių ir pažįstamų. Nesuradę sugrįžo jo paieškodami į Jeruzalę. Ir atsitiko, kad po trijų dienų jie rado jį bažnyčioje, sėdintį mokytojų tarpe, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. Visi gi kurie girdėjo jį, stebėjosi jo išmanymu ir atsakymais. Pamatę jį, jie nustebė, ir jo motina jam tarė: Sunan, kam mums taip padarei? Štai, tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojova tavęs. Jis jiems tarė: Kam manęs ieškojote. Argi nežinojote, kad man reikia būti tuose dalykuose, kurie yra mano Tėvo? Bet jie nesuprato, ką jis jiems buvo pasakęs. Ir jis iškeliavo su jais, atėjo į Nazaretą ir buvo jiems paklusnus. Jo motina laikė visus šituos žodžius savo širdyje. Jėzus augo išmintimi, metais ir malone pas Dievą ir pas žmones.

K O V A .

- Sveikas gyvas, Petruk!—
 — A! Jonas! Sveikas, sveikas, senai lauktas. Sakyk, kaip gyvuoji?—
 — Neblogiausiai. Bet ar žinai ko atėjau pas tave? —
 — Iš kur aš žinosiu, jei nesakai? —
 — Taigi, Petruk. Tu pereitą kartą labai tinkamai paaiškinai man apie tą dvasios ligą, ir prisipažįsiu, kur kas man dabar lengviau pasidarė. Tikiuosi neužilgo visiškai pasveikti iš tos nelemtos ligos. —
 — Labai gerai. Tai ir man džiaugsmas. . . .—
 — Bet palauk. Turiu kitų sunkumų. —
- Visi žmonės turi sunkumų. —
 — Žinau, bet jie gal moka tuos sunkumus pergalėti, o aš to nemoku. Paklausk, drauge, — aš tau viską atvirai pasisakysiu. —
 — Klausau. Man bus malonu tau reikale patarti kiek pats mokėsiu. —
 — Ar matai tą platų pasaulį? Mu-
 du jame gyvename, kaip ir visi žmonės.
 Kaip kitiems, — nežinau, bet man pasaulis visiškai pakarto: šlykštu darosi pažvelgus į žmones, į jų ydas, troškimus, siekimus, kalbas ir darbus. O ir pačiam nežinau kas darosi. Tik nėapsižiūrėsi, tai ir nukrypo mintis prieš kokių niekų, net gėda pamintyti. Matau

nors apiplėšti, ar pavogti neturėjai. —

— O iš kur žinai? —

— Iš tavo pasakymo. Juk ir pats tikrai nežinai, ar norėjai ką nors blogo padaryti, ar ne. Čia yra paprastos pagundos. Kadangi patsai visada neteisybės saugojiesi, užtat ir tvirtinu, kad sutikimo toms pagundoms neturėjai. —

— Tas tiesa, bet kaip man nuo tų pagundų apsisaugoti? —

— O ką daro kareivis taikos ir karės metu? Jisai ruošiasi į kovą, o kaip užpuola jį priešas, kovoja ir jam nepasiduoda. Tą ir mums reikia daryt

— Paaiškink, Petruti, plačiau, — aš vis neviską gerai suprantu. —

— Gerai, Joneli. Klausyk. Taikos metu kareivis mankštosi, ruošiasi į kovą; mokinasi šaudyti, pratinasi prie vargo, šalčio ir kitų nepatogumų, kad priešui užpuolus galėtų jį lengviau pergalėti. Kuomet gi priešas jį užpuola, jisai nesnaudžia, bet kovoja su juo iki pasakutinos.

Su mūsų pagundomis yra daug panašumo. Mes patys esame kareiviai ir mums pasiruošti kovoti su mūsų dvaisios priešais reikia kuogeriausiai. O kasdie laikraščiuose, kaip čia, ar ten apvogė, apiplėšė žmogų. Ir manyje užverda kraujas, sukyla mintis, o gal ir noras, ką nors svetimo pasisavinti, paimiti. Argi tai neskaudu ir nejuokinga? —

— Nesirupink, Joneli, tu noro ką pasiruošti galima tokiu budu: pirmiausiai atmename visada, kad pagundų tokių, ar kitokių turėsime; antras dalykas, tai saugojamės patys savo silpnybių, nepasitikime patys sau perdaug, nes

pagundas pergalėti galime tiktai su Dievo pagelba. Todel reikia nuolatos budėti ir melstis, kaip mums Išganytojas patarė. —

— Ačiu, Petruti. Suprantu dabar, ką reikia daryti prieš pagundai užpuolant, bet, drauge, pasakyk, kas reikia daryti laike pagundos. —

— Mielu noru, Joneli. Pagundos metu reikia kovoti. Pats vienas nesitiki laimėti kovos, kvieskis į pagelbą kitus: Išganytoją, švenč. Panelę, savo šventus Globėjus, žodžiu, trumpais žodžiais, bet karštai melskis. Antras ginklas prieš pagundą, tai priešingo pagundai darbo darymas. Gundo tave į girtuoklystę, užsidrausk visai savaitei nieko svaiginančio nei paragauti; gundo prie vagystės, duok pavargėliams išmaldą, pagelbą; gundo į puikybę, nusizemink ir t. t. O svarbiausias dalykas, kad pagundą pergalėtumei, — pačioj pradžioje kaip tik pastebėjai, paniekink ją ir atmesk. Juk žarijos užkritusios ant rubo nelaikai, bet vos pasitebi, tuoj numeti. Taip ir čia reikia elgtis. Ir žinok, Joneli, kad kol nenori, nesi su pagunda sutikęs, tol ji pasilieka tiktai pagunda ir pats nieko nesi nusikaltęs. Nusidėjimas bus, kada valia sutiks, o ne kitaip. —

— Labai dėkui, Petruti. Tai bus man visam gyvenimui gera pamoka. Bėgu dabar prieteliams "Laivus" išnešioti. Jis — puikus laikraštis. Su Diev! —

— Iki pasimatymo, Joneli. —

K. M.

Katalikų Pasaulys.

LIETUVA. Spaudos Savaitė. Neseniai Lietuvių Katalikų Veikimo Centro pirmininkas, Jo Ekscelencija Vyskupas Skvireckas, paskelbė Centro vardu "Spaudos Savaitę" nuo lapkričio 15 d. iki 1925 m. vasario 15 d. Atsišaukime kviečiama katalikus visu atsidėjimu platinant katalikiškąją spaudą.

Katalikai platina savo spaudą. Didesnėse gelžkelių stotyse yra įrengti vadinamieji kioskai laikraščiams ir knygoms pardavinėti. Pastaruoju laiku tuos kioskus iš gelžkelių valdybos yra išnuomavusi Šv. Kazimiero Draugija.

Tuo budu katalikai Lietuvoje rupinasi praplatinginti savo spaudą.

Amerikos Lietuvių Katalikų Labdaringosios Sąjungos Seimas įvykęs Chicagoje, III. 28 Gruodžio 1924 m. pasisekė visais atžvilgiais. Seime dalyvavo 180 draugijų atstovų ir antra tiek svečių. Per Seimą suaukota Labdarininkų 2392 dolerių. Nutarta šiemet pradėti ligoninės statymo darbus.

Amer. Liet. Katal. Moksleivių "Giedros" draugijos konferencija įvyko Gruodžio 29 ir 30 dienomis Cicero, III. Suvažiavo gražus mūsų studentijos būrys. Konferencija buvo gyva ir vaisinga. Padaryta daug gražių nutarimų. Per Konferenciją atgaivinę dvasią, giedrininkai žada stoti į tolimesnį darbą savo organizacijos labui, dar su didesniu uolumu.

Francija. Prieš Herrioto socialistinę

valdžią, o ypač prieš jo norą varžyti katalikų sąžinės laisvę, kovą pakėlė beveik visa Francija. Kelios dešimtys tūkstančių francuzų susirinko mieste Quimper ir užprotstavė prieš tą socialistų pasikesinimą prieš piliečių teises ir laisvę. Vyskupas Dupare pasakė karštą kalbą. Tarp kitko pažymėjo, kad kuomet žmonių įstatymai yra griežtai priešingi Dievo įstatymams, turime laikytis Dievo, o ne žmonių įstatymų. Katalikai organizuoja stiprų pasipriešinimą socialistų atžagareiviams.

Francija. Paryžiuje įvyko Pašto, Telegrafo ir Telefonų tarnautojų katalikų Sąjungos Kongresas. Labai pavykęs. Tarp kit ko priimta rezoliucija, smerkianti ministerio Fr. Alberto 9 rugpiučio dienos aplinkraštį, kuriuo tasai bandė atimti valdininkams sąžinės laisvę.

Sujudinanti išskilmė. Daugiau kaip dvylika šimtų Paryžiaus Universiteto studentų nuvyko į Švenčiausios Jėzaus Širdies bažnyčią de Montmarte šventąją valandą praleisti, pagerbiant ir užganapadarant Jėzui, pasaulio karaliui, už visus šių dienų Jo niekinimus, atšaiimus. Pamaldoms vadovavo J. Em. kardinolas Dubois.

50 metų sukaktuvės. Katalikų Universiteto (Instituto) Paryžiuje rektorius J. M. Baudrillart savo prakalbos pabaigoje priminė, kad šiais 1925 metais Paryžiečiams katalikams dvigubai yra šve-

ntieji metai — tai Jubiliejaus metai, vedantieji į Rymą, kiti, — tai 50 metų sukaktuvės kaip įsteigtas Paryžiuje Katalikiškas Universitetas. Jisai ir toliau tarnaus tiesos trokštantiems ją pasiekti.

Japonija. Japonijos valdžia pradėjo tartis su šv. Sostu Japonijos ambasadors prie šv. Sosto įsteigimo reikalui. Tokio bus šventojo Tėvo nunciatura, o Ryme — Japonijos ambasadorius.

Čekoslovakija. Čekoslovakijos katalikai organizuojasi ir jie stiprėja, o jų priešai silpsta. Didžiausias katalikams čia pavojus, kaip ir kitur, tai bolševikų viską griaunančios ir nieko nestatančios idėjos. Bet ir patys bolševikai Čekoslovakijoje nyksta. Prieš porą metų komunistai turėjo net per 400.000 narių, o dabar tas skaičius nupuolęs iki 138.000. Ir tame skaičiuje nesusipratusių katalikų randame netoli 44 nušimčius. Jie viena ranka nori padėti katalikų Bažnyčiai, o antra padeda Bažnyčios priešams. Juo daugiau katalikai susipranta, juo mažiau komunistų jų tarpe.

Vokietija. Per tris metus ruoštas Bavarijos konkordatas su šv. Sostu galutinai priimtas abiejų pusių ir patvirtintas. Svarbiausieji konkordato punktai yra šie: 1. Bavarijos valstybė garantuoja viešą ir laisvą katalikų tikėjimo išpažinimą. 2. Pripažįsta Bažnyčiai teisę visose valstybėse priklausančiose dominijose leisti įstatymus ir teikti šventimus. Ji saugoja Bažnyčios religijos aktams ramybę. 3. Visos Vie-

nuolijos ir Kongregacijos be jokių išimčių gali įsikurti savo namus. 4. Vatikanui priklauso teisė paskirti į Teologijos fakultetus profesorius ir docentus, o taipgi į vidurines mokyklas tikėjimo mokytojus, jeigu tik nei kokio užmetimo prieš statomąjį kandidatą nėra iš vietos vyskupo pusės. 5. Tikėjimo mokymas visose mokyklose sudaro viso auklėjimo neatskiriamą dalį. 6. Mokinimas ir auklėjimas pradžios mokyklose katalikų nebus pavedamas kam kitam, bet tik mokytojams, sugebantiems ir norintiems mokyti pilname sutikime su Bažnyčios mokslu ir pakelti mokinius religijos dvasioje. 7. Visuose valščiuose ir miesteliuose bus įkurtos katalikiškos pradžiai mokyklos, reikalaujant to tėvams arba kitiems piliečiams. 8. Budėjimas ir tikybinio mokymo pakraipa pradžios, vidurinėse ir aukštose mokyklose pavedama Bažnyčiai.

Bavarija apsiima aprupinti medžiginiai metropolitus, arkivyskopus ir vyskopus, imant pagrindan 1870 metų konkordatą su kaikuriomis prie laiko pritaikintomis atmainomis.

Nuo Bažnyčios reikalaujama, kad religijos mokytojais į visas mokslo įstaigas būtų skiriami tik Bavarijos ar Vokietijos piliečiai, taip pat ir Vienuolynų Viršininkai privalo būti piliečiai. Vyskupų skyrimo palikta Šventajam Sostui pilna liuosybė. O skiriant klebonus turi būti įteikta valdžiai tų kunigų trumpas gyvenimo aprašymas "curriculum vitae."

Konkordatą aiškinant, kilus nesu- išrišti Bavarijos valdžia su Rymo Kuri- sipratimams, juos draugiškai stengsis ja.

TIKRIAU, KAIP POLICIJA.

Pernai rugsėjo mėnesyje Paryžiu- je tapo apiplėštas vienas bankas. Va- gys taip sumaniai savo piktadarystę at- liko, kad nė jų pėdsakių negalima bu- vo surasti. Policija dėjo visų pastangų, kad plėšikus sugavus. Bet veltui.

Banko valdytojai buvo nustoję vilties surasti vagis — ir buvo bema- nę, vilties surasti vagis — ir buvo bema- nę, kad 10.000 frankų jau bus jiems žuvę.

Bet štai vieną gražią dieną bankas gauna tulo Paryžiaus klebono laišką. Tame laiške klebonas sakosi siunčiąs 10.000 frankų, kurie pavesti jam sug- ražinti bankui... per išpažintį.

Banko valdytojai negalėjo atsi- džiaugti delto ir stebėjosi išganingam Katalikų Bažnyčios veikimui.

Štai vienas pavyzdys, kokios nau- dos visam žmogui duoda išpažinties insti- tucija, del kurios netikintieji taip dažnai nusiskundžia ir ją peikia...

Panašus atsitikimas įvyko Belgijo- je taip pat pernai rugpiučio mėn. Mies-

te Lievens pavogta vienam turtuoliui 70,000 frankų.

Kiek laiko praslinkus asmuo pa- vogęs šitokią didelę sumą, jaudamas sąžinės graužimą, atėjo pas Beneliktinų viršininką ir atliko išpažintį. Nuodėm- klausis liepė padarytą skriaudą atitai- syti. Vagis sutiko ir prašė vienuolio, kad teiktųsi tarpininkauti. Nuodėm- klausis sutiko ir nuskriaustasis nebeuž- ilgo gavo pavogtuosius 70.000 frankų.

Netikintieji dažnai mėgsta pasijuo-kti iš išpažinties ir ją peikti. Argi tie du atsitikimu (o tokių daugybė pasau- lyje pasitaiko) neįtikina mus užtenka- mai, kaip naudinga yra išpažintis, žiu- rint į ją vien jau visuomenės naudos atžvilgiu.

Išpažintis — tai Jėzaus Kristaus paties įsteigta priemonė nuodėmių at- leidimui gauti ir padarytoms klaidoms ir skriaudoms atitaisyti.

Branginkime ją ir naudokime ją sa- vo sielos išganymui.

X.

Ž I E D E L I A I.

vertė p. Stonkus.

GRIZELDA

(Užbaiga).

Praėjo keletas metų. Valdovas sumanė padaryti paskutinį savo žmonos mėginimą ir pareiškė artimiesiems, kad nenorįs turėti Grizeldos, kad jis apsi-vedęs budamas jaunas; galop tik dabar sužinojo, padaręs visai kvailai. Tai gi jisai esąs nutaręs prašyti kunigo, kad juos perskirtų ir leistų apvesti su kita. Visi pasmerkė valdovo sumanymą, bet jis buvo kietas, kaip akmuo.

Greitai apie tai išgirdo ir Grizelda. Ji nieko nelaukdama sugrįžo į neturtin- gus savo tėvo namus ir nutarė išnaujo tapti avių piemene. Matyti savo vyrą mylintį kitą žmoną, buvo jai perskaudu. Bet ji nutarė nešti paskutinį savo likimo smugį drąsiai ir kantriai.

Greitai atėjo iš Rymo Popiežiaus nusprendimas (žinoma, jis buvo netik- ras) ir valdovas viešai jį paskelbė. Pa- vadinęs Grizeldą, akyvaizdoje visų, sa- ko jai: “Štai Popiežiaus nusprendimas. Aš galiu imti kitą žmoną, o tave priva- lau atmesti. Tu žinai, kad tavo tėvai yra artojai.... Tau netinka būti žmona valdovo Saluckio! Gražinu tavo kraitį ir tave, tavo tėvui, o aš išsirinkau kitą žmoną.”

Grizelda įveikė visą nuskriaustos moteriškės sielvartą ir stengdamosi su- laikyti ašaras, pasakė gana tvirtu bal- su: “Atsimenu mano žemą kilimą, ne- pritinkantį jusų kilimui, atsimenu, kad

per meilę Dievo ir jusų, buvau iškelta į tokį aukštą laipsnį žinau, kad mano visos laimės yra laikinos! Mano daly- kas klausyti jusų, savo viešpaties va- lios. Štai sutuoktavių žiedas: imkite jį, bet leiskite grįžti prie mano tėvo tuose pačiuose rubuose, kuriuose atėjau į pilį. Jums nėra ko gražinti man: nei aukso, nei sidabro ir jokių turtų aš neatnešiau kraityje.”

Sujaudintas iki ašarų Gvaltiesas stengėsi išlaikyti žiaurią ir griežtą savo išvaizdą.

Pusplikė, be apavų, be skepetos ant galvos, išsklaidytas plaukais, užsi- pildama ašaromis, išėjo Grizelda iš pi- lies lydima verksmais tarnų ir moteriš- kių.

Su užputusiomis nuo ašarų akimis, atvyko prie nelaimingojo tėvo. Senis niekuomet nenorėjo tikėti, kad jo duk- tė taps valdovo žmona: jis nekantriai laukė likimo galo. Šventai saugojo ji- sai Grizeldos paliktus turtus, ir jai su- grįžus su ašaromis gražino juos. Kil- niaširdė Grizelda susitaikydama su sa- vo likimu, ramiai imasi senojo savo dar- bo, kaimo vargų.

Be to, valdovas tuojau pareiškė, kad jis ima sau už žmoną žymaus grafo Panagskio dukterį. Paskiau pradėjo rengti iškilmingą puotą ir pavadino pas save Grizeldą.

“Mano sužiedotinė greit atvažiuos į pilį,” — sako jai Gvaltieris, — aš noriu priimti ją su didžia pagarba. Tu žinai, kad pilyje nei viena moteriškė, išskyrus tave, nemoka prirengti kambarių ir padaryti tinkamą tvarką tokiai iškilmei. Pavedu atlikti tau šitą prievolę. Pasiieškok moteriškių, kurios tau patinka, pavaišink jas tinkamai, kai namų šeimininkė, duok joms įsakymus, o viską sutvarkiusi galėsi grįžti į savo tėvo namus.” Kiekvienas žodis, kai su adata badė jautrią Grizeldos širdį, nes ji nenustojė akiai mylėjusi savo sužiedotinio.

“Aš visam prisirengusi,” atsakė kentėtoja. Ir ji pradėjo tvarkyti kambarius; salėse perstatinėjo kėdes, dangstė išrašytus patiesalus, rengė stalus ir viską kas buvo reikalinga. Tai visa darė lyg būtų ji buvusi paprasta tarnaitė ar raktininkė. Vienu žodžiu — nenuleido rankų, kol viską nesutvarkė, pradėdant nuo svarbaus dalyko, baigiant menkiausiu niekniekiu.

Svečiai sukviesti; viskas prirengta laukiamoms iškilinėms, vestuvių dienai.

Gvaltieris slaptai siunčia į Boloniją savo giminietei grafienės Panagskieni, kurios namuose auklėjosi jo vaikai, žinią, kviesdamos ją atvykti į pilį, drauge su Grizeldos vaikais ir su garbingais svečiais, bet įsakė niekam nesykyti apie jo sumanymą. Valdovo ir Grizeldos duktė turėjo dvyliką metų: ji buvo labai graži, o šešiametis jos brolis, buvo visai panašus į ją.

Grafas Panagskis, apsuptas skaitlinga minia garbingų svečių, su gra-

žiais vaikais leidosi kelionėn ir po keltetą dienų, laimingai atvyko į Saluckio pilį, kame buvo susirinkę visi aplinkiniai gyventojai ir laukė atvažiuojant jaunosios.

Jauki salė atsidarė ir jaunąją sutiko su nepaprasta pagarba ir ceremonijomis. Grizelda taip pat išėjo pasitikti jaunąsios ir žemai “pasisikloniojusi” tarė: “Laimingai ir ilgai gyventi.” Visos ponios ir panelės eidamos už stalo prašinėjo valdovą atitolinti senąją žmoną, arba duoti jai tinkamus rubus. Valdovas nesutiko.

Valgomajame kambaryje visų akys buvo atkreiptos į jaunąją: visi aukštino ją iki debesų, o kiti šnabzdėjo vienas kitam: “Musų valdovas padarė gerus mainus.” Grizelda stovėjo kai užkerėta ir stebėjosi iš gražuolės mergelės ir mažučio jos brolelio.

Galop valdovo norai buvo patenkinti iki sočiai: jis išbandė visą Grizeldos jėgą kentėjimuose ir įsitikino, kad jokie bandymai negali pajudinti visą tvirtumą jos širdies, kad gali pilnai ją pasitikėti. Jis nutarė užbaigti bandymus ir Grizeldos liudėsio našta, kurią ji stengėsi paslėpti gilumoje savo širdies, paversti į džiaugsmą.

Prie visų svečių Gvaltieris liepia Grizeldai prisiartinti, ir su įžeidžiančia šypsena klausia: “Ar patinka tau mano sužiedotinė?” “Kur nepatiks,” atsakė Grizelda; ir jeigu ji yra tiek išmintinga, kiek reikalauja gyvenimas, tai jęs busite laimingiausias žmogus. Meldžiu jusų karaliau: nekankinti jos, kaip pirmąją žmoną, nes ji neperneš tokių kan-

kinimų. Pirmoji jūsų sužiedotinė, iš pat jaunystės dienų buvo įpratusi į vargą ir kentėjimus, o šita, jūs patys matote kaip dar jauna yra ir lėpia išauginta.”

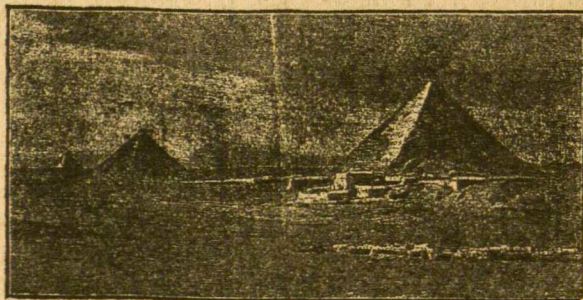
Gvaltieris patraukė kėdę ir pasodino šalia savęs Grizeldą. Ji sudrebėjo.

“Grizelda,” tarė valdovas — “laikas padaryti galas tavo kentėjimams; laikas atverti akis tiems, kurie sakė, kad aš žiaurus ir neteisingas. Aš išmokinau tave nešti sunkų sutuoktivių kryžių ir būti visame pavyzdinga žmona; pavaldinius išmokinau gerbti tavo, nors žemą kilimą. Štai visas mano bandymų tikslas. Atlyginimui už tavo meilę, kurią tu man parodei žodžiu ir darbu, neapkainuotina Grizelda, atlyginimui už mano laimę, kuria tu buvai ir busi vienintėlė, aš atiduodu viską ką buvau užgrobę nuo tavęs, vienu žodžiu atitaisau viską. Atiduodu tau į rankas tą, kurią tu skaitei mano sužiedotine. Atiduodu jos brolių: jie — tavo, jie — mūsų vaikai, o aš vėl tavo sužiedotinis, laimingiausias iš visų, kurie yra gyvenę ant žemės!”

Valdovas apkabinęs Grizeldą, meiliai pabučiavo ir skęstančią ašarose nuvedė prie gražuolės dukrelės: visi buvo neapsakomai nustebę. Moteriškės, meiliai, pagriebė Grizeldą už rankų ir nuvedė į atskirą kambarį, kame nuvilkusios senuosius drabužius, apvilko naujais, iškilmingais rubais ir garbingai atvedė atgal į salę.

Prasidėjo linksmas pokilis. Visi džiaugėsi ir bučiavosi. Kiekvienas gyrė valdovą ir vadino gudriausiu vyru, o Grizeldą aukštino iki dangaus. Galop svečiai išsiskirstė. Pavadino ir Grizeldos tėvą. Jis buvo priimtas į pilį su didžiausia pagarba, kaip uošvis turtingo valdovo ir globoje savo dukters baigė laimingą senatvę. Valdovas nenustojo mylėjęs Grizeldos ir, žinoma, buvo laimingiausias sužiedotiniu ir tėvu visoje Italijoje.

Dažnai varguolio bakužėje sutinkame tikrą laimę, t. y. teisumą, meilę kantrybę; dažniau, kaip valdovų rumuose. Dažnai bakužėje slepiasi tai, kas turėjo spindėti palociuje....

Klausimai ir Atsakymai

Kristaus Gimimo Diena.

KLAUSIMAS. V. Jėzaus gimimo dieną mes minime Gruodžio 25 d. Ar Jėzus Kristus tikrai tą dieną yra gimęs?

ATSAKYMAS. Pernai "Laive" buvo jau tuo klausimu rašyta. Tamsta persiskaityk domiai "Laivo" No. 21, pusl. 328-332.

Šiuo kartu prie šio klausimo norime padaryti tik porą pastabų.

Bažnyčiai ne taip svarbu, kokią dieną skiriama šventė, kaip svarbu, kad kia, kad tą dieną butinai ir įvyko šventės minimas atsitikimas.

Bažnyčiai ne taip svarbu, kokia diena skiriama šventė, kaip svarbu, kad pats atsitikimas būtų švenčiamas, minimas. Lietuva minėti savo nepriklausomybės paskelbimui paskyrė Gegužės 15 d. Tuo tarpu pats nepriklausomybės paskelbimas įvyko vasario 16 d. Lietuvai ne taip svarbi diena, kurioje nepriklausomybė bus minima, kaip svarbu, kad ji būtų tinkamai minima, švenčiama.

Taip panašiai atsitinka ir su Bažnyčios šventėmis. Skiriama diena, kuri patogesnė yra minimam atsitikimui švesti.

Dabar dėl V. Jėzaus gimimo šventės. Bažnyčia paskyrė Jėzaus gimimui minėti Gruodžio 25 d. Ar tą dieną ir V. Jėzus gimė? Greičiausia, kad taip, bet į šitą klausimą negalima visu tikrumu atsakyti, kadangi Kristaus laikais ir vėliau buvo vartojamas kitoks kalendorius, kaip kad dabar mes vartojame.

Mokslininkai, kurie tyrinėja praeities atsitikimus, lygina buvusius laiko skaičiavimo budus (kalendorius) su dabartiniu kalendorium ir iš to tik nustato laiką t. y. dieną, mėnesį, kuomet tie at-

sitikimai turėjo įvykti. Aišku, kad toks lyginimas negali visu tikrumu nustatyti dienos, kuomet įvykis atsitiko, bet tik maž daug apitikriai.

Taip yra ir su V. Jėzaus gimimo diena. Ji mokslininkų yra nustatyta apitikriai, butent Gruodžio 25 d. 749 metais po Romos miesto įkurimo.

Tą mokslininkų nustatymą patvirtina ir ta aplinkybė, kad krikščionys Romoje nuo senų senovės Jėzaus gimimo dieną šventė Gruodžio 25 dieną. Romėnai galėjo gal geriausia žinoti, kurią dieną Kristus buvo gimęs, nes Romoje Kapitolijaus raštinėje ant tam tikrų tobylių buvo surašyti romėnų valstybės gyventojai. Kadangi Jėzus gimė per romėnų padarytą surašymą, reikia manyti, kad ir Jo vardas buvo įtrauktas į tuos valstybės sąrašus.

Bet jei ir gimimo diena nebutų tikra, tai apie patį gimimą jokių būdu negalima abejoti. Pavyzdžiui. Aš duokim sau pamirščiau, kurią dieną esu gimęs; gimimo gi metrikos žuvo per karą Lietuvoje. Tikrai negaliu dabar žinoti, kurią dieną esu gimęs. Argi delto gali kas, budamas sveiko proto, sakyti: "Nežinai, kurią dieną esi gimęs, kad gal tu visiškai nesi gimęs." Toks pasakymas būtų kvailas.

Taigi panašiai būtų neprotinga, jeigu iš to, kad tikrai negalima būtų nustatyti Jėzaus Kristaus gimimo dienos, norėtų abejoti bendrai apie patį Kristaus gimimą. Kad Kristus gimė, gyveno čia mūsų žemėje, mes turime tikrų žinių iš istorijos dokumentų, nors juose gimimo diena ir nėra pažymėta, bent taip aiškiai kaip inums dabartinėse metrikose. Ten pasakyta, kad Jėzus Kristus gimė Romos Ciesoriui Augustui viešpataujant, o Erodiui valdant Judėją, kad gimė Augus-

to paskelbtą surašymo metu. Iš čia mokslininkai ir nustato laiką, (metus, mėnesį ir apitiktą dieną), kuomet Kristus turėjo gimi.

Malda už dušias.

KLAUSIMAS: Kokia nauda iš maldu ir gerų darbų, pavedamų už dušias skaisytykloje kentančias, jeigu tos dušios jau iš skaisytyklos yra pasilinusavusios?

P. O.

ATSAKYMAS: Nei vienas geras darbas ir malda neina niekais. Pirmiausia, tokios maldos eina į bendrą Kristaus Bažnyčios nuopelnų išdą. Iš to išdo, kuriame didžiausias turtas yra neišsemiami Jėzaus Kančios nuopelnai, Bažnyčia semia, teikdama atlaidus reikalingsiems žmonėms. O vien kart už gerus darbus ir maldas, su gera intencija atliktus Dievas žmogui nepasiliks skolingas.

Tad nors ir nepasiektų mūsų maldos ir darbai to tikslo, kuriam mes juos skiriame, visvien yra iš jų didelė nauda visai Bažnyčiai ir ypatingai mums patiesiems.

Mirtina nuodėmė.

KLAUSIMAS: Kuomet nuodėmė pasidaro mirtina?

P. O.

ATSAKYMAS: Trys aplinkybės padaro nuodėmę mirtina. Pirmiausia turi būti visiškai valios sutikimas padaryti sunkią nuodėmę. Toliaus žmogus privalo aiškiai numanyti, kad daro sunkią, mirtiną nuodėmę. Pagaliaus pats prasižengimas turi būti didelis.

Pavyzdžiui: Yra įsakymas 'nevok.' Vagystė bus sunkia nuodėmė, kuomet per vagystę žmogus padarys savo artimui

didelę skriaudą, kuomet turės aiškų supratimą apie skriaudos sunkumą ir kuomet aiškiai bus pasiryžęs vogti, nors nuodėmės sunkumą supranta.

Šv. Raštas ir Išpažintis.

KLAUSIMAS: Kur šventame Rašte yra pasakyta ir kokiais žodžiais, kad reikia kunigui nuodėmės pasisakyti, norint nuodėmių atleidimą gauti? P. O.

ATSAKYMAS: Apie tai jau buvo "Laive" rašyta. Skaityk "Laivą" nuolatos. Šventame Rašte yra pasakyta, kad apaštalams Viešpats Jėzus davė valdžią nuodėmės atleisti. "Kurių nuodėmės atleisite, bus atleistos, kurių sulaikysite, bus sulaikytos."

O kad reikia savo nuodėmės pasisakyti, šv. Rašte nepasakyta. Bet šventame Rašte, nepasakyta, kad žmogus privalo kasdieną valgyti, kad reikia žiemą šiltai apsiredyti. Visiems suprantamų ir visiems žinomų aiškių dalykų šv. Raštas nepasakoja, nes protingi žmonės, ir net neprotingi, savaimi supranta, ko reikia.

Davė Jėzus savo apaštalams ir jų įpėdiniams valdžią atleisti ir užlaikyti nuodėmės. Kaipgi galėtų apaštalai ir jų įpėdiniai vyskupai ir kunigai atleisti ar užlaikyti nuodėmės jų nežinodami.

Nėra ir buti negali žmonių tarpė tokio teismo, kur kaltinamasis būtų smerkiamas arba pateisinamas dalyko neištyrus.

Išpažintis yra irgi teismas, kuriame pats nusidėjėlis yra kaltinamasis ir apkaltintojas ir liudininkas. Jis tad pats turi save apkaltinti, kad galėtų nuodėmių atleidimą gauti. Čia ir yra išpažintis.

Kada ir Kaip Minėti Šventieji Metai.

Lietuvos Žinios.

Banknotų skalčius apyvartoje lapkričio 30 d. siekė 89.344.141 litų 81 ct. Tą dieną Lietuvos Bankas turėjo aukso ir sidabro 30.768.723 litų 89 ct. dolerių, svarų ir kitos svetimos valiutos 61.241.061 litų 71 ct.

Statosi Kaunas. Šiomet Kaune pastatyta 66 nauji muriniai ir 159 mediniai namai. Be to, padaryta remontas 100 namų. Naujų namų pastatymas ir senų remontavimas žymiai pašalino mieste butų krizį.

Lietuvos atstovybės užsieniuose. Lietuva užsieniuose turi 7 pasiuntinybes, 10 atstovybių, 6 konsulatus, 3 vicekonsulatus ir 4 garbės konsulus.

Studentų ir laisvųjų klausytojų skaičius. Šių metų rudens semestre Universitete yra 1795 studentai. Iš jų 1564 studentai ir 231 laisvųjų klausytojų. Lietuvių visame universitete yra 1128 žmonės, žydų — 387, lenkų — 18, rusų — 15, vokiečių — 5, latvių — 3, baltgudžių — 4, ir likusieji neaiškios tautybės.

Statys S. Daukantui paminklą. Kau ne susidarė komitetas pastatyti rašytojui Simanui Daukantui paminklą. S. Daukantas palaidotas Papilėje. Jo kapas dabar niekeno neprižiurimas, dilgėmis užžėlęs.

Tvarkys keleivius važiuojančius gelžkeliais. Nuo gruodžio 1 d. bus baudžiami pinigine bausme visi tie keleiviai, kurie nesilaikys vagonuose nustatytos tvarkos. Už rukymą ir nesilaikymą švaros po 3 litus, už vaikščioji-

mą draudžiamose stoties ribose ir rukymą draudžiamose patalpose — 3 lt., už išėjimą be bilieto į peroną — 3 lt., už vaikščiojimą gelžkelių linija ar perėjimą jos tarpustotyse, neskirtose vietose, 5 lt. ir t. t.

Merginoms nėra darbo Kaune. Šv. Zitos tarnaičių draugija įspėja provincijos merginas, kurios mano važiuoti į Kauną tarnybos ieškoti, kad dabartiniu metu mieste nėra jokio užsiėmimo merginoms. Atvažiavusios negauna trąnybos, namo grįšti nedrįsta ar neturi iš ko sugrįšti; tankiausiai jos vaikščioja po namus elgetaudamos, kenčia skurdą ir gali patekti į paleistuvystės namus. Tik tos gali važiuoti į Kauną, kurios ten turi patikrintas sau vietas.

Kompoz. J. Naujaliao jubiliejus. Gruodžio 8 d. Kaune, Valstybiniame Teatre, buvo švenčiama kompoz. prof. J. Naujaliao 35 metų visuomenės ir muzikos darbo jubiliejus. Tą dieną Teatre buvo koncertas, kuriame atlikta jubilianto kuriniai. Dalyvavo valdžios ir visuomenės organizacijų atstovai. Prof. J. Naujaliui įteiktas Lietuvos muzikos patriarcho adresas.

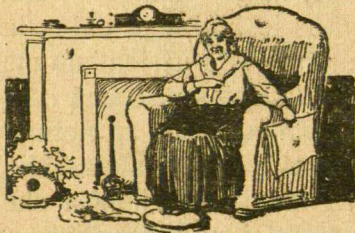
Atkasė Kaune požemį. Dail. A. Presas, darydamas archeologinius kasinėjimus Kauno pilies griuvėsiuose, atkasė taip vadinamame karaliaus Zigmo III pačios Bono bokšte virš trijų metrų gilamoj mure įdubimą užmurytą plytomis, kurios pasirodė esą naujesnės, negu sienos. Įdubime plytas pramušus rasta požemis. Jis randasi kokių 4 met-

ry gilumoje po skliautais ir turi 2½ metrų pločio ir 4½ ilgio. Toliau požemis užverstas akmenimis, plytomis ir smėliu. Urvas eina Nemuno link. Įdubime rasta labai seno darbo molinis puodas, kuriame sudėti kaulai. Tolimesni kasinėjimai tęsiami. Urvo galą surasti nepasisekė.

Senesni žmonės kalba, kad Kaune esama požeminio urvo, kuris einęs po Nemunu.

Klaipėdoje statys orlaivius. Nesenai Klaipėdoje susikūrė "Visuotina Lėkimo Bendrovės", kuri statys ir parduos orlaivius, rengs lakunams kursus ir taisys oro linijas.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskume užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, neraiškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str. Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasirūpinkite sau ir savo šeimai
Pardodam Latvokortes.